

Ավետիք Իսահակյան

Հիմա հեռավոր, վեհ Հիմալայան

Հիմա հեռավոր, վեհ Հիմալայան
Այն երկնասլաց, վեհ բարձունքներում.
Հախտորն, ինչպես ալեկոծ օվկիան,
Հոժ, սոսկավիթխար ամպերն են եռում:

Եվ մըրըրկահույզ ամպրոպն է պայթում
Ժայռերին խոժոռ, ահեղադողող,
Բուռն, խուլական կայծակն է ճայթում.
- Եվ Հիմալայը կանգնած է խրոխտ ...

Եվ պայքարի մեջ այդ որոտընդոստ
Այնտեղ է այժրն և հոգիս ըմբոստ ...

1905

Ալեքսանդրապոլ